

ZAKON O PRIVREDNIM PRESTUPIMA

("Službeni list SFRJ" br. 4/1977, 36/1977, 14/1985, 74/1987, 57/1989, 3/1990
i "Službeni list SRJ", br. 27/1992, 24/1994, 28/1996 i 64/2001)
- integralni tekst -

DEO PRVI

ODGOVORNOST I SANKCIJE ZA PRIVREDNE PRESTUPE

Glava I

OSNOVNE ODREDBE

Član 1.

Radi zaštite zakonitosti u oblasti privrednog i finansijskog poslovanja, ovim zakonom uređuju se opšti uslovi i načela za izricanje sankcija za privredne prestupe, sistem sankcija, kao i postupak u kome se utvrđuje odgovornost i izriču sankcije učiniocima privrednih prestupa.

Član 2.

(1) Privredni prestup je društveno štetna povreda propisa o privrednom ili finansijskom poslovanju koja je prouzrokovala ili je mogla prouzrokovati teže posledice i koja je propisom nadležnog organa određena kao privredni prestup.

(2) Nije privredni prestup ona povreda propisa o privrednom ili finansijskom poslovanju koja, iako sadrži obeležja privrednog prestupa određena propisom, predstavlja neznatnu društvenu štetnost zbog malog značaja i zbog neznatnosti ili odsutnosti štetnih posledica.

Član 3.

(1) Privredni prestupi određuju se, u granicama ustavom utvrđenih ovlašćenja, zakonima federacije i zakonima republika, odnosno autonomnih pokrajina i uredbama njihovih izvršnih veća donesenim na osnovu zakona (u daljem tekstu: uredbi).

(2) Propis kojim se određuje privredni prestup sadrži obeležja privrednog prestupa i kaznu koja se za privredni prestup izriče.

Član 4.

Odredbe ovog zakona o odgovornosti i sankcijama za privredne prestupe važe za sve privredne prestupe određene saveznim i republičkim, odnosno pokrajinskim zakonima i uredbama.

Član 5.

Nikome ne može biti izrečena kazna ili druga sankcija za delo koje, pre nego što je učinjeno, nije bilo određeno kao privredni prestup zakonom ili uredbom donesenom na osnovu zakona i za koje tim propisom nije bilo određeno kako će se kazniti učinilac tog privrednog prestupa.

Glava II

ODGOVORNOST ZA PRIVREDNE PRESTUPE

Član 6.

(1) Za privredni prestup može biti odgovorno pravno lice i odgovorno lice u pravnom licu.

(2) Društveno-političke zajednice i njihovi organi, drugi državni organi i mesne zajednice ne mogu biti odgovorni za privredni prestup.

(3) Propisom kojim se određuje privredni prestup može se predvideti da za određeni privredni prestup odgovara odgovorno lice u organu društveno-političke zajednice, drugom državnom organu ili mesnoj zajednici.

(4) Ako je propisom kojim se određuje privredni prestup predviđeno da za privredni prestup odgovara odgovorno lice u državnom organu, lica na službi u oružanim snagama SFRJ koja učine takav privredni prestup u svojstvu odgovornog lica u vojnoj jedinici, odnosno vojnoj ustanovi, odgovaraju za disciplinske prestupe po zakonu kojim je uređena služba u oružanim snagama SFRJ.

Član 6a.

(1) Strano pravno lice i odgovorno lice u stranom pravnom licu odgovorni su za privredni prestup ako strano pravno lice ima predstavništvo na teritoriji Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije ili ako je privredni prestup učinjen njegovim prevoznim sredstvom, ako propisom kojim je određen privredni prestup nije što drugo određeno.

(2) Pojam teritorije Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije određuje se u smislu člana 113. stav 1. Krivičnog zakona Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije.

Član 7.

Propisom kojim se određuje privredni prestup može se predvideti da sva ili samo neka pravna lica mogu biti odgovorna za taj privredni prestup.

Član 8.

(1) Odgovornim licem, u smislu ovog zakona, smatra se lice kome je poveren određen krug poslova u oblasti privrednog ili finansijskog poslovanja u pravnom licu, odnosno u organu društveno-političke zajednice, drugom državnom organu ili mesnoj zajednici.

(2) Propisom kojim se određuje privredni prestup može se odrediti koje odgovorno lice odgovara za taj privredni prestup.

Član 9.

Pravno lice je odgovorno za privredni prestup ako je do izvršenja privrednog prestupa došlo radnjom ili propuštanjem dužnog nadzora od strane organa upravljanja ili odgovornog lica, ili radnjom drugog lica koje je bilo ovlašćeno da postupa u ime pravnog lica.

Član 10.

Pravno lice koje se nalazi pod stečajem odgovorno je za privredni prestup, bez obzira da li je privredni prestup učinjen pre otvaranja ili u toku stečajnog postupka, ali mu se ne može izreći kazna nego samo zaštitna mera oduzimanja predmeta i oduzimanje imovinske koristi.

Član 11.

Odgovorno lice je odgovorno za privredni prestup ako je privredni prestup izvršen njegovom radnjom ili njegovim propuštanjem dužnog nadzora iako je ono pri tom postupilo sa umišljajem ili iz nehata, ako propisom kojim je određen privredni prestup nije predviđeno da se privredni prestup može učiniti samo sa umišljajem.

Član 12.

Odgovornost odgovornog lica za privredni prestup ne prestaje zato što mu je prestao radni odnos u pravnom licu ili u organu društveno-političke zajednice, drugom državnom organu ili mesnoj zajednici, ni zato što je otvoren stečaj nad pravim licem ili što je nastala nemogućnost kažnjavanja pravnog lica usled njegovog prestanka.

Član 13.

Odgovornost odgovornog lica za privredni prestup ne postoji ako je postupalo po naređenju drugog odgovornog lica ili organa upravljanja i ako je preduzelo sve radnje koje je na osnovu zakona, drugog propisa ili opšteg akta bilo dužno da preduzme da bi sprečilo izvršenje privrednog prestupa.

Član 14.

Odgovorno lice koje je pravnosnažno oglašeno krivim za krivično delo koje ima obeležja privrednog prestupa, neće se kazniti za privredni prestup.

Član 15.

Odgovornost za pokušaj privrednog prestupa postoji ako je propisom kojim se određuje privredni prestup izričito određeno da će se kazniti za pokušaj.

Član 16.

Odredbe Krivičnog zakona Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije o krajnjoj nuždi (član 10), o uračunljivosti (član 12), o umišljaju i nehata (čl. 13. i 14), o odgovornosti za težu posledicu (član 15), o stvarnoj i pravnoj zabludi (čl. 16. i 17), o pokušaju (čl. 19. do 21), o saučesništvu (čl. 22. do 25), o načinu, vremenu i mestu izvršenja krivičnog dela (čl. 30. do 32), shodno važe i za privredne prestupe.

Glava III

KAZNE, USLOVNA OSUDA, ZAŠTITNE MERE I PRAVNE POSLEDICE OSUDE

1. Kazne

Član 17.

Za privredni prestup može se propisati samo novčana kazna.

Član 18.

(1) Najmanja mera novčane kazne koja se može propisati za pravno lice je 10.000 dinara, a najveća 3.000.000 dinara.

(2) Visina novčane kazne za pravno lice može se propisati i u srazmeri sa visinom učinjene štete, neizvršene obaveze ili vrednosti robe ili druge stvari koja je predmet privrednog prestupa, u kom slučaju najveća mera novčane kazne može biti do dvadesetostrukog iznosa učinjene štete, neizvršene obaveze ili vrednosti robe ili druge stvari koja je predmet privrednog prestupa.

(3) Najmanja mera novčane kazne koja se može propisati za odgovorno lice iznosi 2.000 dinara, a najveća 200.000 dinara.

Član 19.

Ako u propisu kojim je određen privredni prestup nije propisana najmanja ili najveća mera novčane kazne, ta mera određuje se prema članu 18. st. 1. i 3. ovog zakona.

Član 20.

(1) Sud će pravnom licu odmeriti kaznu u granicama propisanim za privredni prestup, uzimajući u obzir sve okolnosti koje utiču da kazna bude veća ili manja (otežavajuće i olakšavajuće okolnosti), a naročito težinu učinjenog privrednog prestupa, posledice koje su nastupile ili su mogle nastupiti, okolnosti pod kojima je privredni prestup učinjen i ekonomsku snagu pravnih lica.

(2) Pri odmeravanju kazne odgovornom licu shodno će se primenjivati odredbe člana 41. Krivičnog zakona Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije.

Član 21.

Pri odmeravanju kazne sud će posebno uzeti u obzir da li je pravno lice ili odgovorno lice osuđivano za privredni prestup ili za krivično delo koje je srodno sa privrednim prestupom, da li je raniji privredni prestup, odnosno krivično delo istovrsno sa novim privrednim prestupom i koliko je vremena proteklo od ranije osude.

Član 22.

(1) Sud može pravnom licu ili odgovornom licu da pooštri kaznu predviđenu za učinjeni privredni prestup do dvostrukog iznosa najveće mere predviđene kazne, ako se učinilac nalazi u višestrukome povratu.

(2) Višestruki povrat za pravno lice postoji ako je pravno lice već bilo najmanje dva puta osuđivano za srodne privredne prestupe na kazne preko 20.000 dinara i ako od poslednje pravnosnažne izrečene kazne nije proteklo više od pet godina.

(3) Višestruki povrat za odgovorno lice postoji ako je za srodna krivična dela ili privredne prestupe bilo najmanje dvaput osuđivano na kaznu zatvora ili novčanu kaznu preko 4.000 dinara, ako od poslednje izdržane kazne zatvora, odnosno pravnosnažno izrečene novčane kazne nije prošlo više od pet godina i ako učinilac pokazuje sklonost za rešenje takvih krivičnih dela, odnosno privrednih prestupa.

(4) Pri odlučivanju da li će pooštriti kaznu, sud će posebno imati u vidu okolnosti pod kojima je privredni prestup učinjen i težinu posledica koje su nastupile.

(5) Kazna propisana u članu 18. stav 2. ovog zakona ne može se pooštriti.

Član 23.

(1) Sud može odmeriti kaznu i ispod najmanje mere propisane za pojedini privredni prestup (ublažavanje kazne), kad to predviđa ovaj zakon ili propis kojim je određen privredni prestup, ili ako nađe da postoje naročito olakšavajuće okolnosti.

(2) Kazna se može ublažiti do najmanje mere propisane u članu 18. st. 1. i 3. ovog zakona.

(3) Ako je organ samoupravne radničke kontrole ili drugi organ u pravnom licu otkrio i prijavio privredni prestup, ili su privredni prestup otkrili i prijavili radnici u tom pravnom licu, sud može pravnom licu ublažiti kaznu, a može ga i osloboditi od kazne.

Član 23a.

(1) U presudi se određuje rok plaćanja novčane kazne koji ne može biti kraći od 15 dana niti duži od tri meseca.

(2) U opravdanim slučajevima sud može dozvoliti osuđenom pravnom licu i odgovornom licu da isplate novčanu kaznu u otplatama, s tim da rok isplate ne može biti duži od jedne godine.

(3) Posle smrti osuđenog odgovornog lica novčana kazna neće se izvršiti.

Član 24.

Za plaćanje novčane kazne izrečene pravnom licu koje je posle pravnosnažnosti presude, odnosno rešenja o privrednom prestupu donesenog u skraćenom postupku prestalo da postoji, odgovorno je pravno lice koje je preuzelo imovinu kojom je raspolagalo pravno lice koje je prestalo da postoji - do visine te imovine.

Član 25.

(1) Novčane kazne naplaćene od pravnog lica i odgovornog lica pripadaju određenoj društveno-političkoj zajednici republike, odnosno autonomne pokrajine na čijoj se teritoriji nalazi sedište osuđenog pravnog lica, odnosno sedište organa društveno-političke zajednice, drugog državnog organa ili mesne zajednice ako je osuđeno za privredni prestup odgovorno lice u tom organu, odnosno zajednici.

(2) Novčane kazne naplaćene za devizne, carinske i spoljnotrgovinske privredne prestupe, kao i za druge privredne prestupe za koje je to saveznim zakonom određeno, unose se u budžet federacije.

Član 26.

(1) Za više privrednih prestupa u sticaju sud će prethodno utvrditi kaznu za svaki privredni prestup, pa će izreći jedinstvenu kaznu koja predstavlja zbir pojedinačno utvrđenih kazni, a koja ne može preći dvostruki iznos najveće zakonske mere kazne.

(2) Na način predviđen u stavu 1. ovog člana sud će odmeriti kaznu i kad naknadno sudi za privredni prestup izvršen pre ranije osude.

(3) Ako je za jedne privredne prestupe u sticaju sud odmerio kaznu po stavu 1. ovog člana, a za druge po članu 18. stav 2. ovog zakona, jedinstvenu kaznu za sve te privredne prestupe predstavlja zbir tako odmerenih kazni.

(4) Zaštitne mere sud će izreći ako ih utvrdi ma i za jedan privredni prestup u sticaju.

Član 26a.

Novčana kazna koju je osuđeno pravno lice ili odgovorno lice platilo za prekršaj uračunava se u kaznu izrečenu za privredni prestup čija obeležja obuhvataju i obeležja prekršaja.

2. Uslovna osuda

Član 27.

(1) Pravnom licu i odgovornom licu za učinjeni privredni prestup sud može izreći uslovnu osudu.

(2) Uslovnom osudom sud može utvrditi pravnom licu kaznu do 20.000 dinara, a odgovornom licu do 4.000 dinara, s tim da se ona neće izvršiti ako osuđeni za vreme koje odredi sud, a koje ne može biti kraće od jedne ni duže od dve godine (vreme proveravanja), ne učini nov privredni prestup, odnosno ako odgovorno lice ne učini krivično delo koje ima i obeležja privrednog prestupa.

(3) U pogledu izricanja uslovne osude, njenog dejstva i opozivanja važe shodno odredbe čl. 52. do 57. Krivičnog zakona Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije.

3. Zaštitne mere

Član 28.

Za privredne prestupe mogu se izreći sledeće zaštitne mere:

- 1) javno objavljivanje presude;
- 2) oduzimanje predmeta;
- 3) zabrana pravnom licu da se bavi određenom privrednom delatnošću;
- 4) zabrana odgovornom licu da vrši određene dužnosti.

Član 29.

(1) Sud može učiniocu privrednog prestupa izreći jednu ili više zaštitnih mera kad postoje ovim zakonom predviđeni uslov za njihovo izricanje.

(2) Zaštitne mere mogu se izreći samo ako je učiniocu izrečena kazna, ako ovim zakonom nije drukčije određeno.

(3) Zaštitne mere javnog objavljivanja presude i oduzimanja predmeta mogu se izreći i uz uslovnu osudu.

Član 30.

(1) Zaštitnu meru javnog objavljivanja presude sud će izreći ako smatra da bi bilo korisno da se javnost upozna sa presudom, a naročito ako bi objavljivanje presude doprinelo da se otkloni opasnost po život ili zdravlje ljudi ili da se zaštiti sigurnost prometa ili drugi interes privrede.

(2) Sud odlučuje, prema značaju privrednog prestupa i potrebi obaveštavanja javnosti, da li će se presuda objaviti putem štampe, radija ili televizije ili putem više navedenih sredstava informisanja, kao i da li će se obrazloženje presude objaviti u celini ili u izvodu, vodeći pri tom računa da način objavljivanja omogućí obaveštenost svih u čijem interesu presudu treba objaviti.

(3) Propisom kojim se određuje privredni prestup može se predvideti obavezno izricanje zaštitne mere javnog objavljivanja presude.

Član 31.

(1) Predmeti koji su upotrebljeni ili su bili namenjeni za izvršenje privrednog prestupa, ili koji su nastali izvršenjem privrednog prestupa, mogu se oduzeti od pravnog ili odgovornog lica.

(2) Predmeti iz stava 1. ovog člana mogu se oduzeti i kad njima ne raspolaže pravno lice - učinilac privrednog prestupa, odnosno kada nisu svojina odgovornog lica, ako to zahtevaju interesi čuvanja života i zdravlja ljudi, sigurnost prometa ili drugi interesi privrede ili razlozi morala, ali se time ne dira u pravo trećih lica na naknadu štete.

(3) Propisom kojim se određuje privredni prestup može se predvideti obavezno izricanje zaštitne mere oduzimanja predmeta.

Član 32.

- brisan -

Član 33.

(1) Novac dobijen prodajom oduzetih predmeta pripada društveno-političkoj zajednici saglasno propisu republike, odnosno autonomne pokrajine na čijoj se teritoriji nalazi sedište osuđenog pravnog lica.

(2) Iznosi iz stava 1. ovog člana naplaćeni za devizne, carinske i spoljnotrgovinske privredne prestupe unose se u budžet federacije.

Član 34.

(1) Zaštitna mera zabrane pravnom licu da se bavi određenom privrednom delatnošću sastoji se u zabrani proizvodnje određenih proizvoda ili u zabrani vršenja određenih poslova prometa robe i usluga ili drugih privrednih poslova. U presudi kojom se izriče ta mera navodi se privredna delatnost čije se vršenje zabranjuje pravnom licu.

(2) Ako propisom kojim se određuje privredni prestup nisu posebno propisani uslovi za izricanje mere iz stava 1. ovog člana, ta mera se može izreći pravnom licu ako bi dalje bavljenje određenom privrednom delatnošću bilo opasno po život ili zdravlje ljudi ili štetno za privredno ili finansijsko poslovanje drugih organizacija udruženog rada ili drugih pravnih lica ili za privredu, ili bi štetilo ugledu Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije ili organizaciji udruženog rada u inostranstvu pri vršenju poslova spoljnotrgovinskog prometa, ili ako je pravno lice za poslednje dve godine kažnjeno zbog istog ili sličnog privrednog prestupa.

(3) Ova mera može se izreći za vreme od šest meseci do deset godina, računajući od dana pravnosnažnosti presude.

Član 35.

(1) Zabrana odgovornom licu da vrši određene dužnosti sastoji se u zabrani odgovornom licu da vrši dužnost koju je vršilo u vreme izvršenja privrednog prestupa, određenu rukovodeću dužnost u pogledu privrednog ili finansijskog poslovanja, određenu vrstu poslova

ili svih ili nekih dužnosti vezanih za raspolaganje, korišćenje, upravljanje ili rukovanje društvenim sredstvima ili za čuvanje tih sredstava.

(2) Ako propisom kojim se određuje privredni prestup nije drukčije predviđeno, meru iz stava 1. ovog člana sud će izreći ako je odgovorno lice zloupotrebilo vršenje dužnosti radi izvršenja privrednog prestupa ili ako se opravdano može smatrati da bi njegovo dalje vršenje takve dužnosti bilo opasno.

(3) Zaštitnu meru iz stava 1. ovog člana sud može izreći i kada je odgovorno lice ranije više puta bilo osuđivano za privredne presteupe ili srodna krivična dela.

(4) Ova mera može se izreći za vreme od šest meseci do deset godina, računajući od dana pravnosnažnosti presude.

4. Pravne posledice osude

Član 36.

(1) Zakonom se može propisati da osuda odgovornog lica za određeni privredni prestup i na određenu kaznu povlači kao pravnu posledicu zabranu odgovornom licu da vrši određene dužnosti u organizacijama udruženog rada, drugim samoupravnim organizacijama ili zajednicama, ili drugim pravnim licima, ili u organima društveno-političkih zajednica ili drugim državnim organima.

(2) Zakonom kojim se predviđa pravna posledica osude iz stava 1. ovog člana određuje se njeno trajanje, koje ne može da bude duže od tri godine, računajući od dana pravnosnažnosti presude.

(3) Uslovna osuda ne povlači pravne posledice osude.

Član 36a.

Po isteku jedne godine od dana izvršene ili zastarele kazne, sud može, na molbu osuđenog odgovornog lica odrediti da prestane pravna posledica osude ako nađe da je osuđeno odgovorno lice to svojim vladanjem zaslužilo.

Glava IIIa

ODUZIMANJE IMOVINSKE KORISTI PRIBAVLJENE IZVRŠENJEM PRIVREDNOG PRESTUPA

Član 36b.

(1) Pravno lice ne može zadržati imovinsku korist pribavljenu privrednim prestupom.

(2) Imovinska korist oduzeće se sudskom odlukom kojom je utvrđeno izvršenje privrednog prestupa.

(3) Ako je pravno lice kome je izrečeno oduzimanje imovinske koristi posle pravnosnažnosti presude prestalo da postoji, imovinska korist, oduzeće se od pravnog lica koje je preuzelo imovinu kojom je ono raspolagalo - do visine te imovine.

(4) U pogledu oduzimanja imovinske koristi i zaštite oštećenog shodno će se primenjivati odredbe čl. 85. i 86. Krivičnog zakona Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije.

(5) Ako je saveznim zakonom kojim je određen privredni prestup to propisano, može se umesto oduzimanja imovinske koristi oduzeti razlika u ceni.

Član 36v.

(1) Oduzeta imovinska korist pribavljena izvršenjem privrednog prestupa pripada društveno-političkoj zajednici saglasno propisu republike, odnosno autonomne pokrajine na čijoj se teritoriji nalazi sedište osuđenog lica.

(2) Imovinska korist pribavljena izvršenjem privrednog prestupa u oblasti spoljnotrgovinskog, deviznog i carinskog poslovanja unosi se u budžet federacije.

Glava IV

ZASTARELOST

Član 37.

(1) Zastarelost gonjenja za privredne presteupe nastaje kad proteknu tri godine od dana izvršenja privrednog prestupa.

(2) Izuzetno od odredbe stava 1. ovog člana, za privredne presteupe u oblasti spoljnotrgovinskog, deviznog i carinskog poslovanja zastarelost gonjenja nastupa kad protekne pet godina od dana izvršenja privrednog prestupa.

Član 38.

Zastarelost izvršenja kazne za privredni prestup nastaje kad proteknu tri godine od dana pravnosnažnosti odluke kojom je ta kazna izrečena.

Član 39.

(1) Zastarelost izvršenja zaštitne mere javnog objavljivanja presude nastaje kad protekne šest meseci, a zaštitne mere oduzimanja predmeta - kad proteknu tri godine od dana pravnosnažnosti odluke kojom je ta zaštitna mera izrečena.

(2) Zastarelost izvršenja zaštitnih mera zabrane pravnom licu da se bavi određenom privrednom delatnošću i zabrane odgovornom licu da vrši određene dužnosti nastaje kad protekne vreme za koje su te mere izrečene.

Član 40.

Za tok i prekid zastarevanja gonjenja, zastarevanja izvršenja kazne ili zaštitnih mera za privredne prestupe, kao i za apsolutnu zastarelost, shodno se primenjuju odredbe čl. 96. i 99. Krivičnog zakona Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije o zastarevanju krivičnog gonjenja i zastarevanju izvršenja kazni i mera bezbednosti.

Glava V

BRISANJE OSUDE I USLOVI ZA DAVANJE PODATAKA IZ EVIDENCIJE O OSUDAMA

Član 41.

(1) Prvostepeni sudovi vode evidenciju o osudama koje su pravnosnažnim presudama izrečene pravnim licima i odgovornim licima (u daljem tekstu: evidencija).

(2) Evidenciju vodi prvostepeni sud na čijem je području sedište osuđenog pravnog lica, sedište poslovne jedinice osuđenog stranog pravnog lica ili sedište organa društveno-političke zajednice, drugog državnog organa ili mesne zajednice u kojoj je zaposleno osuđeno odgovorno lice.

(3) Propise o načinu vođenja evidencije donosi funkcioner koji rukovodi saveznim organom uprave nadležnim za poslove pravosuđa.

Član 42.

(1) Osuda pravnog lica i odgovornog lica na novčanu kaznu briše se iz evidencije ako osuđeno pravno lice i odgovorno lice u roku od tri godine od dana pravnosnažnosti presude kojom je izrečena kazna ne učini novi privredni prestup, odnosno ako odgovorno lice ne učini krivično delo koje sadrži obeležja privrednog prestupa.

(2) Pravnom licu i odgovornom licu koje je više puta bilo osuđivano za privredni prestup brisaće se ranije osude ako u roku od tri godine od dana pravnosnažnosti presude kojom je izrečena poslednja kazna ne učini novi privredni prestup, odnosno ako odgovorno lice ne učini krivično delo koje sadrži obeležja privrednog prestupa.

(3) Ako je pravnom licu i odgovornom licu, pored kazne, izrečena i zaštitna mera, osuda se ne može brisati pre izvršenja te mere.

(4) Uslovna osuda odgovornog lica ili pravnog lica briše se iz evidencije posle jedne godine od dana kad je proteklo vreme proveravanja, ako u tom roku nije opozvana.

(5) Osuda kojom je doneta odluka o oslobađanju od kazne briše se iz evidencije ako osuđeni u roku od jedne godine od dana pravnosnažnosti sudske odluke ne učini novi privredni prestup.

Član 43.

(1) Po isteku jedne godine od dana izvršene ili zastarele kazne, sud može, na molbu osuđenog odgovornog lica, odrediti prestanak zaštitne mere zabrane vršenja određene dužnosti, ako nađe da je osuđeno lice to svojim vladanjem zaslužio.

(2) Ako je zaštitna mera iz stava 1. ovog člana izrečena u trajanju dužem od pet godina, prestanak mere može se odrediti po isteku dve godine od dana izvršenja ili zastarelosti kazne.

Član 44.

(1) Podaci iz evidencije za osuđena pravna lica mogu se dati samo ako za to postoje opravdani razlozi.

(2) Podaci iz evidencije za osuđena odgovorna lica mogu se dati samo sudu, javnom tužilaštvu, organima unutrašnjih poslova i organima inspekcije u vezi sa krivičnim postupkom ili postupkom za privredni prestup koji se vodi protiv lica koje je ranije bilo osuđivano za privredni prestup, organima nadležnim za izvršenje sankcija za privredne prestupe ili nadležnim organima koji učestvuju u postupku brisanja osude.

(3) Na obrazložen zahtev državnog organa, organizacije udruženog rada ili druge samoupravne organizacije i zajednice mogu se dati podaci iz evidencije za osuđeno odgovorno lice ako još traju određene pravne posledice osude ili zaštitne mere ili ako za to postoji opravdan interes zasnovan na zakonu.

(4) Ako je osuda za privredni prestup brisana, podaci o toj osudi nikom se ne daju, osim sudu, javnom tužilaštvu, organima unutrašnjih poslova i organima inspekcije u vezi sa postupkom za privredni prestup koji se vodi protiv lica čija je osuda brisana.

(5) Niko nema prava da traži od građana da podnose dokaze o svojoj osuđivanosti ili neosuđivanosti za privredne prestupe.

(6) Građanima se, na njihov zahtev, mogu davati podaci o njihovoj osuđivanosti ili neosuđivanosti za privredne prestupe samo ako su im ti podaci potrebni radi ostvarivanja njihovih prava u inostranstvu.

Glava VI

VAŽENJE PROPISA O PRIVREDNIM PRESTUPIMA

Član 45.

(1) Na učinioca privrednog prestupa primenjuju se propisi koji su važili u vreme izvršenja privrednog prestupa.

(2) Ako je posle izvršenja privrednog prestupa propis izmenjen jednom ili više puta primeniće se propis koji je blaži za učinioca.

Član 46.

Propis o privrednim prestupima primeniće se na domaća pravna lica i odgovorna lica u tim pravnim licima bez obzira da li je privredni prestup učinjen na teritoriji Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije ili van nje.

Član 47.

(1) Propis o privrednom prestupu primeniće se na strano pravno lice i odgovorno lice u tom pravnom licu ako je privredni prestup učinjen na teritoriji Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije.

Član 48.

(1) Propis o privrednom prestupu republike, odnosno autonomne pokrajine na čijoj je teritoriji učinjen privredni prestup primenjuje se na način učinioca privrednog prestupa bez obzira gde mu se za taj privredni prestup sudi.

(2) Ako je privredni prestup učinjen na teritoriji više republika ili autonomnih pokrajina, a učiniocu privrednog prestupa se sudi u jednoj od tih republika ili autonomnih pokrajina, primeniće se propis republike, odnosno autonomne pokrajine, u kojoj se učiniocu sudi.

(3) Ako je privredni prestup učinjen na teritoriji više republika ili autonomnih pokrajina, a učiniocu privrednog prestupa se sudi van teritorije tih republika ili autonomnih pokrajina, primeniće se propis one od tih republika ili autonomnih pokrajina koji je blaži za učinioca, a ako su ti propisi jednako strogi - primeniće se propis republike, odnosno autonomne pokrajine na čijoj je teritoriji započelo izvršenje privrednog prestupa.

(4) Pojam teritorije republike, odnosno autonomne pokrajine određuje se u smislu člana 113. stav 2. Krivičnog zakona Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije.

DEO DRUGI

POSTUPAK

Glava VII

OPŠTE ODREDBE

Član 49.

Novčanu kaznu, uslovnu osudu i zaštitne mere za učinjeni privredni prestup može izreći samo nadležni sud u postupku koji je pokrenut i sproveden po ovom zakonu.

Član 50.

(1) Postupak za privredne presteupe pred sudom pokreće javni tužilac.

(2) Ako javni tužilac ne pokrene postupak, odnosno u toku postupka odustane od gonjenja, oštećeni može pokrenuti, odnosno nastaviti postupak za privredni prestup ako je podneo predlog za ostvarivanje imovinsko-pravnog zahteva.

Član 51.

(1) Za privredni prestup pravnog lica i odgovornog lica pokreće se i sprovodi jedinstveni postupak.

(2) Pokretanje i sprovođenje postupka samo protiv pravnog lica ili samo protiv odgovornog lica moguće je ako postoje zakonski razlozi za gonjenje samo jednog od njih, ili ako se protiv odgovornog lica vodi postupak za krivično delo koje ima obeležja privrednog prestupa.

Član 52.

- brisan -

Član 53.

(1) Za pravno lice u postupku učestvuje njegov predstavnik.

(2) Pravno lice i odgovorno lice mogu u postupku imati svaki svog branioca ili zajedničkog branioca.

Član 54.

Postupak protiv odgovornog lica obustaviće se ako u toku postupka umre ili oboli od kakvog trajnog duševnog oboljenja.

Član 55.

(1) Sudija koji je sprovodio istražne radnje nije izuzet da u istoj stvari na glavnom pretresu, odnosno u skraćenom postupku (čl. 135. do 139) vrši sudijsku dužnost.

(2) Sudija-porotnik ne može da vrši sudijsku dužnost kad postoje razlozi koji su predviđeni za izuzeće sudija-porotnika u krivičnom postupku.

(3) Sudija-porotnik ne može vršiti sudijsku dužnost ni ako je stalno ili privremeno zaposlen kod pravnog lica protiv koga se vodi postupak ili koje je oštećeno privrednim prestupom, odnosno kod pravnog lica protiv čijeg se odgovornog lica vodi postupak.

(4) Čim sazna da postoji razlog za izuzeće iz stava 3. ovog člana, sudija-porotnik je dužan da prekine svaki rad na tom predmetu i da o tome obavesti predsednika suda, koji mu određuje zamenu.

(5) Stranke mogu da podnesu zahtev za izuzeće iz razloga predviđenog u stavu 3. ovog člana do početka glavnog pretresa, a ako su za razlog izuzeća saznale docnije, zahtev podnose odmah po saznanju.

Član 56.

Ako odredbama ovog zakona nije drukčije određeno, u postupku za privredne presteupe shodno će se primenjivati sledeće odredbe Zakona o krivičnom postupku: o osnovnim načelima (čl. 4. do 16. i član 21), o spajanju i razdvajanju postupka (čl. 32. i 33), o prenošenju mesne nadležnosti (član 35. stav 1), o posledicama nenadležnosti (čl. 36. i 37), o izuzeću (čl. 39. do 44), o javnom tužiocu (čl. 47. do 51), o oštećenom (čl. 59. do 66), o braniocu (čl. 67. do 69, 73. i 75), o podnescima i zapisnicima (čl. 76. do 89), o rokovima (čl. 90. do 94), o troškovima krivičnog postupka (čl. 95. do 101), o imovinsko-pravnim zahtevima (čl. 103. do 114), o donošenju i saopštavanju odluka (čl. 115. do 119), o dostavljanju pismena i razmatranju spisa (čl. 120. do 131), o značenju zakonskih izraza i ostale odredbe (čl. 143. i 146), o pozivu i dovođenju okrivljenog (čl. 183. i 184), o pretresanju (čl. 206. do 210), o privremenom oduzimanju predmeta (čl. 212. do 215), o ispitivanju okrivljenog (čl. 218. do 224), o saslušanju svedoka (čl. 225. do 237), o uviđaju (čl. 238. do 240), o veštačenju (čl. 241. do 251, 258. i 260), o pripremama za glavni pretres (čl. 279, 281 do 286), o glavnom pretresu (čl. 287. do 296, 298, 303, 304, 306, 308. do 337 i 339. do 344), o presudi (čl. 345. do 350, 352. i 354. do 358), o redovnim pravnim lekovima (čl. 361. do 371, 376. do 390. i 394. do 399), o ponavljanju postupka (čl. 400. do 409. i 411), o zahtevu za zaštitu zakonitosti (čl. 419. do 424), o postupku za primenu mera bezbednosti (čl. 500, 501, 503. i 504), i o postupku izdavanja poternica i objave (član 550).

Član 57.

U smislu ovog zakona:

- oštećeni je lice čije je kakvo lično ili imovinsko pravo privrednim prestupom povređeno;
- tužilac je javni tužilac i oštećeni kao tužilac;
- stranka je tužilac, okrivljeno pravno lice i okrivljeno odgovorno lice;
- izraz okrivljeni upotrebljava se kao opšti naziv za okrivljeno pravno lice i okrivljeno odgovorno lice;
- odredbe ovog zakona koje se odnose na organe inspekcije važe i za Službu društvenog knjigovodstva.

Glava VIII

NADLEŽNOST SUDOVA

1. Stvarna nadležnost i sastav suda

Član 58.

Sudovi u republikama i autonomnim pokrajinama u predmetima privrednih prestupa sude u granicama svoje stvarne nadležnosti određene republičkim, odnosno pokrajinskim zakonom.

Član 59.

(1) Sudovi sude u prvom stepenu u veću sastavljenom od jednog sudije, kao predsednika veća, i dvojice sudija-porotnika.

(2) Za privredne prestupe za koje propisana novčana kazna za pravno lice ne prelazi iznos od 100.000 dinara u prvostepenom sudu sudi sudija pojedinac.

(3) Istražne radnje vrši sudija prvostepenog suda određen za preduzimanje istražnih radnji (određeni sudija).

(4) U veću sastavljenom od trojice sudija prvostepeni sudovi odlučuju o žalbama protiv rešenja određenog sudije i drugih rešenja kad je to određeno ovim zakonom, donose odluke van glavnog pretresa i stavljaju predloge u slučajevima predviđenim u zakonu.

Član 60.

(1) Sudovi u drugom stepenu sude u veću sastavljenom od dvojice sudija, od kojih je jedan predsednik veća, i jednog sudije-porotnika.

(2) Van slučajeva iz stava 1. ovog člana, drugostepeni sudovi odlučuju u veću sastavljenom od trojice sudija.

Član 61.

Savezni sud je nadležan:

- 1) da odlučuje o zahtevu za zaštitu zakonitosti u slučajevima određenim ovim zakonom;
- 2) da rešava o sukobu nadležnosti između sudova sa teritorija raznih republika;
- 3) da odlučuje o prenošenju mesne nadležnosti u slučajevima određenim u ovom zakonu;
- 4) da vrši druge poslove određene saveznim zakonom.

Član 62.

O zahtevu za zaštitu zakonitosti sudovi odlučuju u veću sastavljenom od pet članova, od kojih su predsednik i dva člana sudije tog suda, a dva člana sudije-porotnici.

Član 63.

U veću sastavljenom od tri sudije Savezni sud odlučuje o određivanju i prenošenju mesne nadležnosti (čl. 72. i 73) i rešava o sukobu nadležnosti (član 74).

Član 64.

Predsednik suda, predsednik veća i sudije pojedinci odlučuju u slučajevima predviđenim u ovom zakonu.

2. Mesna nadležnost

Član 65.

(1) Mesno nadležan je sud na čijem se području nalazi sedište okrivljenog pravnog lica. U slučaju sumnje, kao sedište smatra se mesto u kome se nalaze organi upravljanja pravnim licem.

(2) Ako okrivljeno pravno lice van svog sedišta ima u svom sastavu organizaciju, odnosno jedinicu koja nema svojstvo pravnog lica, a privredni prestup, propisan saveznim propisom, izvrši odgovorno lice u toj organizaciji, odnosno jedinici, pored suda iz stava 1. ovog člana, mesno nadležan je i sud na čijem se području nalazi ta organizacija, odnosno jedinica.

Član 66.

Ako okrivljeno odgovorno lice u pravnom licu, odnosno u organizaciji, odnosno jedinici iz člana 65. stav 2. ovog zakona, na teritoriji republike, odnosno autonomne pokrajine na kojoj nije sedište tog pravnog lica, odnosno organizacije ili jedinice izvrši privredni prestup koji je predviđen propisom te republike, odnosno autonomne pokrajine, a nije predviđen propisom republike, odnosno autonomne pokrajine u kojoj je sedište pravnog lica, odnosno organizacije ili jedinice, mesno nadležan je sud na čijem je području izvršen privredni prestup.

Član 67.

Po odredbama čl. 65. i 66. ovog zakona utvrđuje se mesna nadležnost i kad se za privredni prestup sudi samo okrivljenom odgovornom licu u pravnom licu.

Član 68.

Ako se postupak vodi protiv odgovornog lica u organu društveno-političke zajednice ili u drugom državnom organu, ili u mesnoj zajednici, mesno nadležan je sud na čijem se području nalazi sedište tog državnog organa, odnosno mesne zajednice (član 65), odnosno sud na čijem je području izvršen privredni prestup (član 66).

Član 69.

Ako se za privredni prestup sudi stvarnom pravnom licu, odnosno odgovornom licu u tom pravnom licu, mesno nadležan je sud na čijem se području u Jugoslaviji nalazi predstavništvo tog pravnog lica, odnosno sud na čijem je području prevoznim sredstvom učinjen privredni prestup.

Član 70.

Ako odgovorno lice u stranom pravnom licu na području na kome se ne nalazi predstavništvo tog pravnog lica izvrši privredni prestup koji je predviđen propisom republike, odnosno autonomne pokrajine na čijoj se teritoriji nalazi to područje, a nije predviđen propisom republike, odnosno autonomne pokrajine na čijoj se teritoriji nalazi predstavništvo, odnosno jedinica, mesno nadležan je sud na čijem je području izvršen privredni prestup.

Član 71.

(1) Posle zakazivanja glavnog pretresa, sud se ne može po službenoj dužnosti oglasiti mesno nenadležnim.

(2) Prigovor mesne nenadležnosti može se staviti najkasnije do početka glavnog pretresa.

Član 72.

Ako se po odredbama ovog zakona ne može utvrditi koji je sud mesno nadležan, Savezni sud će odrediti jedan od stvarno nadležnih sudova pred kojim će se sprovesti postupak.

Član 73.

(1) Savezni sud može za vođenje postupka odrediti drugi stvarno nadležan sud na području druge republike, ako je očigledno da će se tako lakše sprovesti postupak.

(2) Rešenje o određivanju drugog stvarno nadležnog suda Savezni sud može doneti na predlog određenog sudije, sudije pojedinca, predsednika veća, kao i saveznog javnog tužioca ako se postupak vodi po zahtevu javnog tužioca.

Član 74.

(1) O sukobu nadležnosti između sudova rešava zajednički neposredno viši sud.

(2) Savezni sud rešava o sukobu nadležnosti između sudova sa teritorija raznih republika.

(3) Pre nego što donese rešenje o sukobu nadležnosti, Savezni sud će da zatraži mišljenje saveznog javnog tužioca ako se postupak vodi po zahtevu javnog tužioca.

(4) Protiv rešenja donesenog o sukobu nadležnosti nije dozvoljena žalba.

(5) Dok se ne reši sukob nadležnosti između sudova, svaki od njih je dužan da preduzima radnje u postupku za koje postoji opasnost zbog odlaganja.

Glava IX

JAVNI TUŽILAC

Član 75.

(1) Javni tužioci u republikama i autonomnim pokrajinama postupaju pred odgovarajućim sudovima saglasno republičkom, odnosno pokrajinskom zakonu.

(2) Savezni javni tužilac je nadležan da postupa pred Saveznim sudom.

Član 76.

(1) Ako je za suđenje mesno nadležan sud na čijem se području nalazi sedište okrivljenog pravnog lica (član 65), a na tom području ima više javnih tužilaštava, za preduzimanje svih

radnji u pripremnom postupku nadležan je javni tužilac na čijem se području nalazi sedište okrivljenog pravnog lica, odnosno organizacije ili jedinice iz člana 65. stav 2. ovog zakona. Ovaj javni tužilac može podići i optužni predlog i zastupati optužbu, ako javni tužilac, čije je sedište u mestu u kome je sedište suda nadležnog za suđenje, nije preuzeo gonjenje.

(2) Ako je za suđenje mesno nadležan sud na čijem je području izvršen privredni prestup (član 66), a na tom području ima više javnih tužilaštava, za preduzimanje svih radnji u pripremnom postupku nadležan je javni tužilac na čijem je području izvršen privredni prestup. Ovaj javni tužilac može podići i optužni predlog i zastupati optužbu, ako javni tužilac, čije je sedište u mestu u kome je sedište suda nadležnog za suđenje, nije preuzeo gonjenje.

(3) Odredbe st. 1. i 2. ovog člana važe i kad se postupak vodi samo protiv okrivljenog odgovornog lica (čl. 67. i 68).

(4) Odredbe st. 1. do 3. ovog člana shodno važe i kad se postupak vodi protiv stranog pravnog lica, odnosno odgovornog lica u tom pravnom licu (čl. 69. i 70).

Glava X

PREDSTAVNIK PRAVNOG LICA

Član 77.

U postupku za privredne prestupe predstavnik okrivljenog pravnog lica je ovlašćen da preduzima sve radnje koje može preduzimati okrivljeni u krivičnom postupku.

Član 78.

(1) Predstavnik okrivljenog pravnog lica je lice koje je ovlašćeno da predstavlja to pravno lice na osnovu zakona, akta nadležnog državnog organa ili statuta, odnosno drugog samoupravnog opšteg akta pravnog lica.

(2) Radnički savet, odnosno odgovarajući organ upravljanja pravnim licem može za predstavnika odrediti drugo lice iz reda svojih članova ili drugog radnika u tom pravnom licu ili u radnoj zajednici koja obavlja zajedničke poslove.

(3) Predstavnik okrivljenog pravnog lica iz stava 2. ovog člana mora da ima pismeno ovlašćenje organa koji ga je odredio za predstavnika.

(4) Predstavnik okrivljenog pravnog lica može biti samo jedno lice.

Član 79.

Predstavnik okrivljenog stranog pravnog lica je lice koje upravlja predstavništvom tog pravnog lica u Jugoslaviji, ako za predstavnika stranog pravnog lica ne bude određeno drugo lice.

Član 80.

(1) Predstavnik okrivljenog pravnog lica ne može biti lice koje je u istoj stvari pozvano kao svedok.

(2) Predstavnik okrivljenog pravnog lica ne može biti ni odgovorno lice protiv koga se vodi postupak za isti privredni prestup i koji ističe da je postupilo po naređenju drugog odgovornog lica ili organa upravljanja pravnim licem (član 13).

(3) Više okrivljenih pravnih lica mogu imati kao predstavnika isto lice samo ako to nije u suprotnosti sa interesima njihove odbrane.

(4) U slučajevima iz st. 1. do 3. ovog člana, sud pred kojim se vodi postupak dužan je da obavesti okrivljeno pravno lice, odnosno predstavništvo okrivljenog stranog pravnog lica u Jugoslaviji radi određivanja drugog predstavnika.

(5) Sud pred kojim se vodi postupak dužan je da uvek upozori okrivljeno pravno lice, odnosno predstavništvo okrivljenog stranog pravnog lica u Jugoslaviji, ako je njegov predstavnik u isto vreme i odgovorno lice protiv koga se u istoj stvari vodi postupak za privredni prestup.

Član 81.

(1) Svi pozivi, saopštenja i druga pismena, pa i kada se upućuju predstavniku okrivljenog pravnog lica, dostavljaju se pravnom licu, odnosno predstavništvu okrivljenog stranog pravnog lica.

(2) Ako je potrebno da se pozove predstavnik okrivljenog pravnog lica, a sudu koji vodi postupak nije poznato ko je predstavnik, zatražiće od okrivljenog pravnog lica, odnosno od predstavništva okrivljenog stranog pravnog lica u Jugoslaviji da odredi predstavnika.

Član 82.

Ako okrivljeno pravno lice, odnosno predstavništvo okrivljenog stranog pravnog lica na poziv suda koji vodi postupak (član 80. stav 3. i član 81. stav 2) ne odredi predstavnika, rešenjem tog suda kazniće se pravno lice novčanom kaznom do 10.000 dinara. Ako i posle te kazne ne bude određen predstavnik, za svako dalje nepostupanje po nalogu suda pravno lice će se kazniti novčanom kaznom do 20.000 dinara.

Član 83.

Ako uredno pozvani predstavnik okrivljenog pravnog lica neopravdano izostane, sud koji vodi postupak može narediti da se on prinudno dovede.

Član 84.

(1) Troškovi predstavnika okrivljenog pravnog lica spadaju u troškove postupka. Ovi troškovi ne mogu unapred da se plaćaju iz sredstava suda.

(2) Predstavnik okrivljenog pravnog lica sam snosi troškove postupka koje je prouzrokovao svojom krivicom.

Glava XI

PRETHODNI POSTUPAK

1. Prijava

Član 85.

(1) Svi državni organi, organizacije udruženog rada, druge samoupravne organizacije i zajednice dužne su da prijave privredne prestupe o kojima su obavešteni ili za koje saznaju na koji drugi način.

(2) Državni organi, organizacije udruženog rada i druge samoupravne organizacije i zajednice navešće u prijavi sve podatke o privrednom prestupu i učiniocu i dokaze koji su im poznati i preduzeće mere da se obezbede isprave, poslovne knjige, drugi spisi i tragovi privrednog prestupa, predmeti na kojima je ili pomoću kojih je učinjen privredni prestup i drugi dokazi.

(3) Nadležni organi su dužni da uzmu u razmatranje i prijave koje podnose građani.

Član 86.

(1) Prijava za privredni prestup podnosi se nadležnom javnom tužiocu pismeno ili usmeno.

(2) Kad se prijava podnosi usmeno, upozoriće se prijavi-lac na posledice lažnog prijavljivanja. O usmenoj prijavi sastaviće se zapisnik, a ako je prijava saopštena telefonom, sačinice se službena beleška.

(3) Ako je prijava za privredni prestup podnesena sudu, organu inspekcije ili nenadležnom javnom tužiocu, oni će prijavu primiti i odmah dostaviti nadležnom javnom tužiocu.

Član 87.

(1) Ako organi inspekcije, povodom prijave ili pri vršenju svoje dužnosti, saznaju da je izvršen privredni prestup, dužni su da preduzmu mere potrebne da se otkrije učinilac privrednog prestupa, da se obezbede tragovi privrednog prestupa i predmeti koji mogu poslužiti kao dokaz, kao i da prikupe sva obaveštenja koja bi mogla biti od koristi za uspešno vođenje postupka za privredni prestup.

(2) U tu svrhu organi inspekcije mogu tražiti potrebna obaveštenja i od državnog organa, organizacije udruženog rada ili druge samoupravne organizacije ili zajednice u kojoj je otkriven privredni prestup ili od pojedinaca, ali ne mogu nikoga da saslušavaju u svojstvu okrivljenog, svedoka ili veštaka.

(3) Prilikom prikupljanja obaveštenja organi inspekcije mogu preduzimati odgovarajuće upravne mere i vršiti druga inspekcijska ovlašćenja koja imaju po važećim propisima.

(4) Na osnovu prikupljenih obaveštenja, organi inspekcije sastavljaju prijavu za privredni prestup, a ako su prijavu ranije dostavili nadležnom javnom tužiocu - poseban izveštaj kao dopunu prijave.

Član 88.

(1) Ako treba da se preduzme istražna radnja koja se docnije ne bi mogla sa uspehom izvršiti, organi inspekcije mogu i sami da izvrše privremeno oduzimanje predmeta, pretresanje poslovnih prostorija i uviđaj.

(2) Kad organ inspekcije preduzima pojedine istražne radnje, te radnje mogu da vrše samo njegovi inspektori, odnosno ovlašćeni radnici u Službi društvenog knjigovodstva. Istražne radnje vrše se po propisima koji važe za istražne radnje koje preduzima sud. Zapisnici o izvršenim istražnim radnjama dostavljaju se javnom tužiocu, sa obrazloženjem o potrebi njihovog preduzimanja.

Član 89.

(1) Javni tužilac će odbaciti prijavu ako iz same prijave proističe da prijavljeno delo nije privredni prestup, da je nastupila zastarelost gonjenja ili da postoje drugi zakonski razlozi koji isključuju gonjenje.

(2) O odbacivanju prijave i o razlozima za to javni tužilac će obavestiti podnosioca prijave iz člana 85. stav 2. ovog zakona i oštećenog iz člana 50. stav 2. ovog zakona - u roku od osam dana od dana donošenja rešenja.

(3) Podnosilac prijave može podneti višem javnom tužiocu prigovor protiv rešenja o odbacivanju prijave.

(4) Ako viši javni tužilac smatra da nije bilo osnova za odbacivanje prijave, može sam pokrenuti postupak za privredni prestup, u roku od tri meseca od dana odbacivanja prijave.

(5) Ako viši javni tužilac u roku iz stava 4. ovog člana ne pokrene postupak za privredni prestup određen saveznim zakonom za čije su izvršavanje odgovorni savezni organi, po isteku tog roka postupak može pokrenuti savezni javni tužilac u daljem roku od tri meseca.

Član 90.

(1) Ako javni tužilac smatra da prijava ne pruža dovoljno osnova da može odlučiti da li će pokrenuti postupak za privredni prestup, ili ako je javni tužilac saznao samo to da je izvršen privredni prestup, može od nadležnog organa inspekcije zahtevati da prikupi potrebna obaveštenja i da preduzme druge mere radi otkrivanja učinioca privrednog prestupa i obezbeđenja dokaza. Javni tužilac može uvek tražiti od organa inspekcije da ga obavesti o merama koje je preduzeo.

(2) Javni tužilac može tražiti potrebne podatke i obaveštenja od državnih organa i organizacija udruženog rada i drugih organizacija i zajednica, a može u tu svrhu pozvati i podnosioca prijave za privredni prestup.

(3) Javni tužilac i drugi državni organi, organizacije i zajednice dužni su da prilikom prikupljanja obaveštenja, odnosno davanja podataka postupaju obazrivo, vodeći računa da se ne naškodi ugledu okrivljenog pravnog lica, odnosno časti i ugledu okrivljenog odgovornog lica.

2. Istražne radnje

Član 91.

(1) Ako javni tužilac smatra da sama prijava ili prikupljena obaveštenja o podacima (člana 90) ne pružaju dovoljno osnova za podnošenje optužnog predloga, predložiće nadležnom sudu da preduzme određene istražne radnje. Ako se određeni sudija (član 59. stav 3) složi sa tim predlogom, preduzeće istražne radnje, a zatim će sve spise dostaviti javnom tužiocu.

(2) Istražne radnje se preduzimaju bez odlaganja i sprovode se u što kraće vreme.

(3) Određeni sudija može zatražiti da pojedine istražne radnje preduzme sudija drugog prvostepenog suda, ako je to u interesu lakšeg sprovođenja postupka.

(4) Ako se određeni sudija ne složi sa predlogom javnog tužioca za preduzimanje istražnih radnji, zatražiće da o tome odluči veće istog suda u sastavu od trojice sudija.

(5) Kad javni tužilac primi spise, odnosno obaveštenje od prvostepenog suda, podneće optužni predlog ili će doneti rešenje o odbacivanju prijave za privredni prestup.

Član 92.

(1) Stranke mogu, po pravilu, prisustvovati svim istražnim radnjama koje preduzima određeni sudija, odnosno organ inspekcije (član 88).

(2) Tužilac i branilac mogu da prisustvuju saslušanju predstavnika okrivljenog pravnog lica i ispitivanju okrivljenog odgovornog lica.

(3) Tužilac, oštećeni, predstavnik okrivljenog pravnog lica, okrivljeno odgovorno lice i branilac mogu prisustvovati uviđaju i saslušanju veštaka.

(4) Saslušanju svedoka mogu prisustvovati tužilac, predstavnik okrivljenog pravnog lica, okrivljeno odgovorno lice i branilac, ako je verovatno da svedok neće doći na glavni pretres ili ako sudija nađe da je to celishodno, ili ako jedna od stranaka zahteva da prisustvuje saslušanju. Oštećeni može prisustvovati saslušanju svedoka samo ako je verovatno da svedok neće doći na glavni pretres.

(5) Određeni sudija, odnosno organ inspekcije koji preduzima istražnu radnju dužan je da na pogodan način obavesti tužioca, oštećenog, okrivljenog i branioca o vremenu i mestu izvršenja istražne radnje kojoj oni mogu da prisustvuju, osim ako postoji opasnost od odlaganja. Ako okrivljeno pravno lice ili okrivljeno odgovorno lice ima branioca, sudija će umesto okrivljenog, po pravilu, obavestiti samo branioca.

(6) Ako lice kome je upućeno obaveštenje o istražnoj radnji nije prisutno, radnja se može izvršiti i u njegovom odsustvu.

(7) Radi razjašnjenja pojedinih tehničkih ili drugih stručnih pitanja koja se postavljaju u vezi sa pribavljenim dokazima ili prilikom ispitivanja okrivljenog odgovornog lica ili predstavnika okrivljenog pravnog lica ili preduzimanja drugih istražnih radnji, određeni sudija može pozvati stručno lice koje će mu o tim pitanjima davati potrebna obaveštenja. Ako su stranke prisutne, mogu tražiti da stručno lice pruži bliža objašnjenja. U slučaju potrebe, određeni sudija može tražiti objašnjenja i od odgovarajuće stručne ustanove.

Član 93.

Lica koja prisustvuju istražnim radnjama mogu da predlože određenom sudiji da, radi razjašnjenja stvari, postavi određena pitanja predstavniku okrivljenog pravnog lica i okrivljenom odgovornom licu, svedoku ili veštaku, a po dozvoli sudije, mogu i neposredno da postavljaju pitanja. Ta lica mogu zahtevati da se u zapisnik unesu i njihove primedbe u pogledu izvršenja pojedinih radnji, a mogu predlagati i izvođenje pojedinih dokaza.

Član 94.

(1) Ako se saslušava predstavnik okrivljenog pravnog lica, prethodno će se utvrditi njegov identitet i ovlašćenje da predstavlja pravno lice.

(2) Okrivljeno odgovorno lice pitaće se za ime i prezime, ime jednog od roditelja, mesto rođenja, godine života, školsku spremu, zanimanje i dužnosti koju obavlja u pravnom licu u vreme izvršenja privrednog prestupa, prebivalište, da li je, kad i zašto osuđivano, da li se protiv njega vodi postupak za krivično delo ili za koji drugi privredni prestup i kakve su mu imovinske i porodične prilike.

Član 95.

Ako je radi uspešnog izvršenja pojedinih istražnih radnji sudiji potrebna pomoć organa unutrašnjih poslova ili drugog državnog organa, oni su dužni na njegov zahtev, da mu tu pomoć pruže.

Član 96.

Ako to zahtevaju interesi postupka ili interesi čuvanja tajne, određeni sudija će prilikom preduzimanja istražne radnje narediti licima koja saslušava ili koja prisustvuju drugoj istražnoj radnji da čuvaju kao tajnu određene činjenice ili podatke koje su tom prilikom saznali i upozoriće ih da odavanje tajne povlači krivičnu odgovornost. Ta naredba uneće se u zapisnik o istražnoj radnji uz potpis lica koje je upozoreno.

Član 97.

(1) Novčanom kaznom do 1.000 dinara može određeni sudija ili organ inspekcije koji preduzima istražnu radnju kazniti svako lice koje za vreme vršenja istražne radnje i posle opomene narušava red. Ako učešće takvog lica nije neophodno, ono može da bude udaljeno sa mesta gde se preduzima radnja.

(2) Okrivljeno odgovorno lice ne može da bude kažnjeno novčanom kaznom.

(3) Ako javni tužilac ili njegov zamenik narušava red, sudija će o tome obavestiti nadležnog javnog tužioca.

Član 98.

(1) Predmeti koji se po ovom zakonu ili po propisu o privrednom prestupu imaju oduzeti ili koji mogu poslužiti kao dokaz u postupku za privredne prestupe, privremeno će se oduzeti i predati na čuvanje sudu ili će na drugi način odrediti njihovo čuvanje.

(2) Ko drži predmete iz stava 1. ovog člana, dužan je, na zahtev određenog sudije ili ovlašćenog organa inspekcije da ih preda. Prilikom oduzimanja predmeta naznačiće se gde su pronađeni i opisaće se, a po potrebi će se i na drugi način obezbediti utvrđivanje njihove istovetnosti. Za oduzete predmete izdaće se potvrda.

(3) Određeni sudija ili organ inspekcije koji preduzima istražnu radnju može kazniti novčanom kaznom do 2.000 dinara svako lice koje odbija da preda predmet. Ako izrečena kazna ostane bez uspeha, odnosnom licu može se za svako dalje odbijanje predaje predmeta izreći novčana kazna do 4.000 dinara.

(4) Ovlašćeni organ inspekcije može oduzeti predmete navedene u stavu 1. ovog člana kad postupa po čl. 87. i 88. ovog zakona ili kad izvršava nalog suda.

Član 98a.

O žalbi protiv rešenja o novčanoj kazni iz člana 97. stav 1. člana 98. stav 3. ovog zakona odlučuje nadležni sud u veću (član 59. stav 4).

Član 99.

(1) Tužilac, predstavnik okrivljenog pravnog lica i okrivljeno odgovorno lice mogu pritužbom da se obrate predsedniku suda u slučaju odugovlačenja ili drugih nepravilnosti u vezi sa sprovođenjem istražnih radnji.

(2) Predsednik suda će ispitati navode pritužbe, a ako je podnosilac pritužbe to zahtevao, obavestiće ga šta je preduzeto.

3. Optužni predlog i prethodno ispitivanje optužnog predloga

Član 100.

(1) Posle izvršenih istražnih radnji, dalji postupak se može nastaviti samo na osnovu optužnog predloga tužioca.

(2) Javni tužilac može podneti optužni predlog i na osnovu same prijave.

(3) Optužni predlog podnosi se u potrebnom broju primeraka za sud, za okrivljeno pravno lice i za okrivljeno odgovorno lice.

Član 101.

(1) Optužni predlog sadrži: firmu, odnosno naziv okrivljenog pravnog lica, njegovo sedište i ime i prezime njegovog predstavnika ako je poznat. Za okrivljeno odgovorno lice navešće se u optužnom predlogu njegovo ime i prezime, ime jednog od roditelja i njegovi lični podaci (član 94. stav 2).

(2) U optužnom predlogu navodi se i kratak opis privrednog prestupa, označenje suda pred kojim će se održati glavni pretres, koje dokaze treba izvesti na glavnom pretresu i predlog da se okrivljeno pravno lice, odnosno okrivljeno odgovorno lice osudi po zakonu. Ako je to potrebno, u optužni predlog unose se i razlozi kojima se utvrđuje osnovanost optužbe.

Član 102.

Kad sud primi optužni predlog, predsednik veća, odnosno sudija pojedinac će prethodno ispitati da li je sud nadležan, da li treba sprovesti pojedine istražne radnje ili dopuniti sprovedene istražne radnje i da li postoje uslovi za odbacivanje optužnog predloga.

Član 103.

Ako predsednik veća, odnosno sudija pojedinac nađe da je za suđenje nadležan drugi prvostepeni sud, ustupiće predmet, po pravosnažnosti rešenja o nenadležnosti, tom sudu.

Član 104.

(1) Ako prilikom ispitivanja optužnog predloga predsednik veća, odnosno sudija pojedinac nađe da je radi razjašnjenja stvari potrebno sprovesti pojedine istražne radnje ili dopuniti već sprovedene istražne radnje, sam će sprovesti te radnje.

(2) Odredbe čl. 92, 93, 97. i 98. ovog zakona shodno važe i kad pojedine istražne radnje preduzima predsednik veća, odnosno sudija pojedinac.

(3) O preduzetoj istražnoj radnji predsednik veća, odnosno sudija pojedinac obavestiće tužioca, ako toj radnji nije prisustvovao.

Član 105.

(1) Predsednik veća, odnosno sudija pojedinac će odbaciti optužni predlog rešenjem, ako nađe da delo koje je predmet optužbe nije privredni prestup, da je nastupila zastarelost gonjenja ili da postoje drugi zakonski razlozi koji isključuju gonjenje. Ako su sprovedene istražne radnje, predsednik veća, odnosno sudija pojedinac će odbaciti optužni predlog iako nađe da nema dovoljno dokaza za postojanje osnovane sumnje da je okrivljeni učinio privredni prestup koji je predmet optužbe.

(2) Rešenje o odbacivanju optužnog predloga sa kratkim obrazloženjem dostavlja se tužiocu, okrivljenom pravnom licu i okrivljenom odgovornom licu.

Član 106.

(1) Ako predsednik veća posle prethodnog ispitivanja optužnog predloga ne nađe da treba postupiti po čl. 103, 104. ili 105. ovog zakona, zakazaće odmah glavni pretres.

(2) U slučajevima iz stava 1. ovog člana, sudija pojedinac će odlučiti da li će odmah zakazati glavni pretres ili će rešenje o privrednom prestupu doneti u skraćenom postupku.

Član 107.

(1) Predsednik veća, odnosno sudija pojedinac će rešenjem prekinuti postupak protiv okrivljenog odgovornog lica:

1) ako okrivljeno odgovorno lice nije dostižno državnim organima;
2) ako je kod okrivljenog odgovornog lica nastupilo privremeno duševno oboljenje ili privremena duševna poremećenost.

(2) Pre nego što se postupak prekine, prikupiće se svi dokazi o privrednom prestupu do kojih se može doći.

(3) Kad prestanu smetnje koje su prouzrokovale prekid, nastaviće se postupak protiv okrivljenog odgovornog lica.

Glava XII

GLAVNI PRETRES I PRESUDA

Član 108.

(1) Predsednik veća, odnosno sudija pojedinac poziva na glavni pretres predstavnika okrivljenog pravnog lica, okrivljeno odgovorno lice, njihove braniocce, tužioca, oštećenog i njegovog zakonskog zastupnika ili punomoćnika, svedoke, veštake i tumača, a, po potrebi, pribavlja i predmete koji treba da služe kao dokaz na glavnom pretresu.

(2) Predstavniku okrivljenog pravnog lica i okrivljenom odgovornom licu u pozivu se naznačuje da na glavni pretres mogu doći da dokazima odbrane ili da dokaze blagovremeno saopšte sudu kako bi se oni mogli pribaviti za glavni pretres. U pozivu se predstavnik okrivljenog pravnog lica i okrivljeno odgovorno lice upozoravaju da će se glavni pretres održati u njihovom odsustvu ako za to postoje zakonski uslovi (člana 111. stav 2), i poučiće se da imaju pravo da uzmu branioca, ali da se zbog nedolaska branioca na glavni pretres ili zbog uzimanja branioca tek na glavnom pretresu pretres ne mora odložiti.

(3) Okrivljenom pravnom licu i okrivljenom odgovornom licu dostavlja se uz poziv i prepis optužnog predloga.

(4) Poziv za glavni pretres mora se dostaviti tako da između dostavljanja poziva i dana glavnog pretresa ostane dovoljno vremena za pripremanje odbrane, a najmanje tri dana.

Član 109.

(1) Glavni pretres se drži u sedištu suda, u sudskoj zgradi.

(2) Ako su u pojedinim slučajevima prostorije u sudskoj zgradi nepodesne za održavanje pretresa, predsednik suda može odrediti da se glavni pretres drži u drugoj zgradi.

(3) Po odobrenju predsednika suda, glavni pretres se može održati u mestu van sedišta suda, ako je to u interesu lakšeg sprovođenja dokazanog postupka i ako je to mesto na području suda nadležnog za suđenje.

Član 110.

(1) Glavni pretres pred sudijom pojedincem može se održati u odsustvu javnog tužioca. U tom slučaju oštećeni ima pravo da na glavnom pretresu zastupa optužbu u granicama optužnog predloga.

(2) Ako na glavni pretres ne dođe oštećeni kao tužilac, iako je uredno pozvan, ni njegov punomoćnik, sud će rešenjem obustaviti postupak.

Član 111.

(1) Ako su predstavnik okrivljenog pravnog lica i okrivljeno odgovorno lice uredno pozvani, a ne dođu na glavni pretres niti svoj izostanak opravdaju, sud može narediti da se prinudno dovedu. Ako se dovođenje ne bi moglo odmah izvršiti, sud će pretres odložiti i narediti da se na idući pretres prinudno dovedu.

(2) Sud može odlučiti da se glavni pretres održi u odsustvu okrivljenog odgovornog lica koje je uredno pozvano, ako je ono bilo ranije ispitano, a sud nađe da njegovo prisustvo nije nužno. Pod istim uslovima glavni pretres može da se održi i u odsustvu uredno pozvanog predstavnika okrivljenog pravnog lica.

(3) Kad prema odredbama st. 1. i 2. ovog člana postoje uslovi za odlaganje glavnog pretresa, sud može odlučiti da se glavni pretres održi ako bi se prema dokazima koji se nalaze u spisima imala doneti presuda kojom se optužba odbija ili se okrivljeni oslobađa od optužbe.

(4) Ako se glavni pretres drži u odsustvu okrivljenog odgovornog lica ili predstavnika okrivljenog pravnog lica, pročitće se raniji zapisnik o njegovom saslušanju.

Član 112.

Glavni pretres može se održati iako ne dođe uredno pozvani branilac okrivljenog pravnog lica, odnosno okrivljenog odgovornog lica.

Član 113.

(1) Glavni pretres počinje objavljivanjem glavne sadržine optužnog predloga. Posle toga saslušava se predstavnik okrivljenog pravnog lica, a zatim se ispituje okrivljeno odgovorno lice. Saslušanju predstavnika okrivljenog pravnog lica ne može da prisustvuje okrivljeno odgovorno lice koje još nije ispitano.

(2) Sud može narediti da se predstavnik okrivljenog pravnog lica i okrivljeno odgovorno lice suoče, ako se njihovi iskazi ne slažu u važnim činjenicama.

(3) Sud može odlučiti, iako stranke nisu saglasne, da se umesto neposrednog saslušanja svedoka ili veštaka koji nije prisutan pročita zapisnik o njegovom ranijem saslušanju. Tako će sud postupiti i kad svedok ili veštak nije bio pozvan na glavni pretres.

(4) Odredbe člana 98. ovog zakona shodno važe i za postupak na glavnom pretresu.

(5) Po završenom dokaznom postupku, a posle reči tužioca i oštećenog, daje se reč braniocu okrivljenog pravnog lica i predstavniku tog lica, a zatim braniocu okrivljenog odgovornog lica i okrivljenom odgovornom licu.

(6) Po zaključenju glavnog pretresa, sud će odmah izreći presudu i objaviti je sa bitnim razlozima.

Član 114.

(1) Ako sudija pojedinac u toku glavnog pretresa nađe da činjenice na kojima se zasniva optužba ukazuju na privredni prestup za čije je suđenje nadležno veće, obrazovaće se veće i pretres će početi iznova.

(2) Ako je glavni pretres bio odložen, a odlaganje je trajalo duže od mesec dana, ili ako se odloženi glavni pretres drži pred izmenjenim većem ili pred drugim sudijom pojedincem, veće, odnosno sudija pojedinac može odlučiti da pretres ne počinje iznova. U takvom slučaju pretres se nastavlja, a predsednik veća, odnosno sudija pojedinac ukratko iznosi tok ranijeg pretresa.

Član 115.

Kad sud nađe da treba oduzeti imovinsku korist od okrivljenog pravnog lica (član 36b) a postupak bi se znatnije odugovlačio zbog utvrđivanja njenog iznosa, u presudi će doneti odluku o oduzimanju imovinske koristi bez naznačenja iznosa, s tim što će o tom iznosu naknadno odlučiti posebnim rešenjem.

Član 116.

(1) U presudi kojom se okrivljeni oglašavaju odgovornim sud će izreći:

1) za koje se delo okrivljeno pravno lice i okrivljeno odgovorno lice oglašavaju odgovornim, uz navođenje činjenice i okolnosti koje čine obeležja privrednog prestupa;

2) koji su propisi o privrednom postupku primenjeni;

3) na koju se kaznu osuđuje okrivljeno pravno lice i okrivljeno odgovorno lice;

4) odluku o oslobađanju od kazne;

5) odluku o uslovnoj osudi;

6) odluku o zaštitnim merama;

7) odluku o oduzimanju imovinske koristi;

8) odluku o troškovima postupka i o imovinskopravnom zahtevu.

(2) U presudi se naznačuje rok u kome se novčana kazna ima platiti.

Član 117.

(1) Okrivljeno odgovorno lice može se osuditi da naknadi samo one troškove postupka koje je prouzrokovalo svojom krivicom.

(2) Ako je neki dokaz izveden isključivo u korist okrivljenog odgovornog lica, troškovi izvođenja dokaza padaju na teret budžetskih sredstava suda.

Glava XIII

POSTUPAK PO PRAVNIM LEKOVIMA

1. Žalba protiv presude i rešenja

Član 118.

(1) Protiv presude donesene u prvom stepenu ovlašćena lica mogu izjaviti žalbu u roku od osam dana od dana dostavljanja prepisa presude.

(2) Blagovremeno izjavljena žalba ovlašćenog lica odlaže izvršenje presude.

(3) Ako zakonom nije drukčije određeno, žalba protiv rešenja izjavljuje se u roku od tri dana od dana dostavljanja rešenja.

Član 119.

- (1) Žalba protiv presude ili rešenja može se izjaviti samo pismeno.
- (2) Žalbu mogu da izjave stranke, branilac, oštećeni i nosilac prava raspolaganja, odnosno sopstvenik oduzetog predmeta, odnosno korisnik oduzetog društvenog sredstva.

Član 120.

Javni tužilac može izjaviti žalbu ne samo na štetu nego i u korist okrivljenog pravnog lica, odnosno okrivljenog odgovornog lica.

Član 121.

- (1) Oštećeni može izjaviti žalbu samo u pogledu odluke suda o troškovima postupka.
- (2) Ako je javni tužilac preuzeo gonjenje od oštećenog kao tužioca, oštećeni može izjaviti žalbu zbog svih osnova zbog kojih se presuda može pobijati.
- (3) Ako javni tužilac nije prisustvovao glavnom pretresu (član 110), oštećeni ima pravo da u svojstvu tužioca izjavi žalbu protiv presude, bez obzira na to da li je i javni tužilac izjavio žalbu.

Član 122.

Ako je izrečena zaštitna mera oduzimanja predmeta kojima ne raspolaže okrivljeno pravno lice, odnosno koji nisu svojina okrivljenog odgovornog lica (član 31. stav 2), žalbu može izjaviti i lice čiji je predmet oduzet.

Član 123.

Branilac može izjaviti žalbu i bez posebnog ovlašćenja okrivljenog pravnog lica, odnosno okrivljenog odgovornog lica, ali ne i protiv njihove volje.

Član 124.

- (1) Drugostepeni sud odlučuje o žalbi samo na sednici veća.
- (2) Kad drugostepeni sud rešava o žalbi protiv presude prvostepenog suda, stranke će se obavestiti o sednici veća ako predsednik veća ili veće nađe da bi prisustvo stranaka ili jedne od njih bilo korisno za razjašnjenje stvari.

Član 125.

Osim slučaja predviđenog u članu 387. stav 1. Zakona o krivičnom postupku, drugostepeni sud može preinačiti odluku prvostepenog suda i ako nađe da je prvostepeni sud pogrešno ocenio isprave ili dokaze koje nije sam izveo, a odluka prvostepenog suda je zasnovana na tim dokazima.

Član 126.

Tužilac može na sednici veća u celini ili delimično odustati od optužbe ili izmeniti optužni predlog u korist okrivljenog. Ako je javni tužilac odustao od optužbe u celini, predsednik veća će o tome obavestiti oštećenog iz člana 50. stav 2. ovog zakona i pozvati ga da se u roku od osam dana izjasni da li hoće da produži gonjenje.

Član 127.

Protiv odluke drugostepenog suda nije dozvoljena žalba.

2. Ponavljanje postupka

Član 128.

Postupak dovršen pravnosnažnom presudom, odnosno pravnosnažnim rešenjem o privrednom prestupu donesenim u skraćenom postupku, može se ponoviti.

Član 129.

Pored slučajeva, predviđenih u članu 404. Zakona o krivičnom postupku, postupak se može ponoviti i ako se utvrdi da je odgovorno lice koje je osuđeno za privredni prestup za istu radnju pravnosnažno osuđeno u krivičnom postupku (član 14).

3. Zahtev za zaštitu zakonitosti

Član 130.

Protiv pravnosnažne sudske odluke kojom je povređen ovaj zakon ili propis o privrednom prestupu, kao i protiv sudskog postupka koji je prethodio pravnosnažnoj sudskoj odluci, nadležni javni tužilac, može podići zahtev za zaštitu zakonitosti.

Član 131.

- (1) O zahtevu za zaštitu zakonitosti rešava sud određen republičkim, odnosno pokrajinskim zakonom.

(2) Savezni sud rešava o zahtevu za zaštitu zakonitosti zbog povrede ovog zakona ili saveznog propisa o privrednom prestupu, ako je odluku doneo sud u republici, odnosno autonomnoj pokrajini, nadležan za rešavanje u drugom stepenu.

(3) Sud iz stava 1. ovog člana rešava o zahtevu za zaštitu zakonitosti i kad je odlukom tog suda povređen i savezni i republički, odnosno pokrajinski propis. Protiv presude tog suda može se, zbog povrede ovog zakona ili saveznog propisa o privrednom prestupu, podići zahtev za zaštitu zakonitosti o kome rešava Savezni sud.

Član 132.

(1) Zahtev za zaštitu zakonitosti o kome rešava Savezni sud podiže savezni javni tužilac.

(2) Zahtev za zaštitu zakonitosti o kome rešava sud u republici, odnosno autonomnoj pokrajini podiže javni tužilac određen republičkim, odnosno pokrajinskim zakonom.

(3) Ako nadležni javni tužilac u republici, odnosno autonomnoj pokrajini nije podigao zahtev za zaštitu zakonitosti zbog povrede ovog zakona ili saveznog propisa o privrednom prestupu zato što je našao da nema osnova za to, taj zahtev može podići savezni javni tužilac pred Saveznim sudom.

Član 133.

Zahtev za zaštitu zakonitosti može podići javni tužilac u roku od šest meseci od dana kad je strankama dostavljena odluka protiv koje je dozvoljeno podizanje zahteva, odnosno u roku od šest meseci od dana kada je strani saopštena odluka republičkog, odnosno pokrajinskog javnog tužioca da nije našao osnov za podizanje zahteva za zaštitu zakonitosti (član 132).

Član 134.

Savezni sud može zahtevati od suda nadležnog za izvršenje da odloži izvršenje odluke, odnosno da prekine već započeto izvršenje do donošenja odluke o podignutom zahtevu.

Glava XIV

SKRAĆENI POSTUPAK

Član 135.

(1) U postupku za privredne presteupe za koje je nadležan sudija pojedinac, može se, na predlog tužioca, doneti rešenje o privrednom prestupu bez određivanja glavnog pretresa (skraćeni postupak).

(2) Skraćeni postupak može se sprovesti samo ako je predstavnik okrivljenog pravnog lica već saslušan a okrivljeno odgovorno lice već ispitano.

(3) U skraćenom postupku može se izreći novčana kazna, i to okrivljenom pravnom licu najviše do 100.000 dinara, a okrivljenom odgovornom licu najviše do 10.000 dinara.

(4) U skraćenom postupku ne mogu se izreći zaštitne mere, osim zaštitne mere oduzimanja predmeta i mere oduzimanja imovinske koristi.

Član 136.

U skraćenom postupku može se odlučiti i o imovinskopravnom zahtevu, ako zahtev ne prelazi 10.000 dinara.

Član 137.

(1) Protiv rešenja o privrednom prestupu donetog u skraćenom postupku ovlašćena lica mogu izjaviti žalbu u roku od osam dana od dana dostavljanja prepisa rešenja.

(2) U postupku po žalbi iz stava 1. ovog člana primenjuju se odredbe čl. 123. do 132. ovog zakona.

(3) Ako drugostepeni sud, odlučujući o žalbama, ukine rešenje o privrednom prestupu donetom u skraćenom postupku, odrediće da se sprovede redovan postupak.

Član 138.

- brisan -

Član 139.

Na rešenje o privrednom prestupu koje je doneseno u skraćenom postupku shodno se primenjuju odredbe ovog zakona i Zakona o krivičnom postupku koje se odnose na presudu.

Glava XV

POSEBNI POSTUPCI

1. Postupak za oduzimanje imovinske koristi

Član 140.

(1) Ako je pre ili posle pokretanja postupka za privredni prestup okrivljeno pravno lice prestalo da postoji, postupak će se, na zahtev javnog tužioca sprovesti protiv onog pravnog lica na koje su prešle obaveze pravnog lica koje je prestalo da postoji, i to samo u pogledu oduzimanja imovinske koristi koja je postignuta izvršenjem privrednog prestupa.

(2) Oduzimanje imovinske koristi može se izreći samo u visini imovine koja je preuzeta od okrivljenog pravnog lica koje je prestalo da postoji.

(3) Za vođenje postupka u smislu st. 1. i 2. ovog člana nadležan je sud koji bi bio mesno nadležan za vođenje postupka zbog privrednog prestupa protiv pravnog lica koje je prestalo da postoji.

2. Postupak za naknadu štete zbog neopravdane osude

Član 141.

Pravno lice ili odgovorno lice koje je u postupku po privrednom prestupu neopravdano osuđeno ima pravo na naknadu štete.

Član 142.

U postupku za naknadu štete zbog neopravdane osude shodno će se primenjivati odredbe čl. 541. do 549. Zakona o krivičnom postupku.

3. Postupak za brisanje osude, za prestanak zaštitne mere ili pravne posledice osude

Član 143.

(1) Rešenje o brisanju osude ili rešenje o brisanju uslovne osude (član 42) donosi, na zahtev osuđenog lica, prvostepeni sud koji vodi evidenciju (član 41).

(2) Pre donošenja rešenja o brisanju osude izvršiće se potrebna proveravanja, a naročito će se prikupiti podaci o tome da li je protiv osuđenog odgovornog lica u toku postupak za novi privredni prestup učinjen pre isteka roka predviđenog za brisanje osude.

Član 144.

U uverenju koje se izdaje na osnovu evidencije ne sme se unositi brisana osuda.

Član 145.

(1) Molbu za prestanak zaštitne mere zabrane vršenja određene dužnosti ili pravne posledice osude, osuđeno odgovorno lice podnosi prvostepenom sudu koji je izrekao zaštitnu meru, odnosno koji je izrekao osudu usled koje je nastupila pravna posledica osude.

(2) Posle sprovođenja potrebnih izviđaja o okolnostima važnim za odlučivanje, sud iz stava 1. ovog člana donosi odluku u veću sastavljenom od trojice sudija.

(3) Protiv odluke prvostepenog suda molilac i javni tužilac koji postupa pred tim sudom mogu izjaviti žalbu drugostepenom sudu.

Član 146.

Ako molba bude odbijena, nova molba ne može se podneti pre isteka dve godine od dana pravnosnažnosti rešenja o odbijanju ranije molbe.

4. Dužnost obaveštavanja o osuđujućoj odluci

Član 147.

(1) O pravnosnažnoj odluci kojom je pravnom licu izrečena novčana kazna za privredni prestup, inokosni poslovodni organ, odnosno predsednik kolegijalnog poslovodnog organa ili njemu odgovarajuće odgovorno lice osuđenog pravnog lica dužan je da na pogodan način obavesti radnički savet i drugi organ upravljanja tog pravnog lica, u roku od osam dana od dana kad je pravnom licu dostavljena odluka.

(2) Ako radnički savet, odnosno drugi organ upravljanja u roku iz stava 1. ovog člana ne bude obavešten, kazniće se za prekršaj odgovorno lice u pravnom licu novčanom kaznom do 50.000 dinara.

Glava XVI

USLOVI ZA IZVRŠENJE ODLUKA

Član 148.

(1) Odluke postaju pravnosnažne kad se više ne mogu pobijati žalbom ili ako žalba nije dozvoljena.

(2) Pravnosnažna odluka izvršava se kad je izvršeno njeno dostavljanje i kada za izvršenje ne postoje zakonske smetnje. Ako nije izjavljena žalba ili su se strane odrekle ili odustale od žalbe, odluka je izvršna protekom roka za žalbu, odnosno od dana odricanja ili odustanka od izjavljene žalbe.

Član 149.

Ako je protiv prvostepene odluke kojom je izrečena novčana kazna ili zaštitna mera izjavljena žalba, ne može se pristupiti izvršenju odluke pre nego što okrivljenom bude dostavljena drugostepena odluka.

Član 150.

Odluka kojom je pravnosnažno izrečena novčana kazna ili je odlučeno o naknadi troškova postupka izvršuje se kad istekne u odluci predviđeni rok za plaćanje kazne, odnosno troškova postupka. Ovaj rok se računa od dana kad je osuđenom dostavljena odluka po žalbi, odnosno od dana kad je postala pravnosnažna odluka prvostepenog suda o kojoj drugostepeni sud nije odlučivao povodom žalbe.

Član 151.

Ako sud koji je doneo odluku u prvom stepenu nije nadležan za njeno izvršenje, dostaviće overen prepis odluke sa potvrdom o izvršnosti organu nadležnom za izvršenje, koji će bez odlaganja pristupiti izvršenju.

DEO TREĆI

PRELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Član 152.

Novčane kazne i zaštitne mere predviđene u propisima donesenim do stupanja na snagu ovog zakona ne mogu se izricati preko najveće mere određene u ovom zakonu.

Član 153.

(1) Ako je optužni predlog podnesen pre stupanja na snagu ovog zakona, dalji postupak će se sprovesti po dosadašnjim propisima.

(2) Ako viši sud posle stupanja na snagu ovog zakona ukine odluku prvostepenog suda i predmet vrati na ponovno suđenje, novi pretres i ceo dalji postupak sprovede se po ovom zakonu.

Član 154.

Odredbe čl. 121. i 122. ovog zakona primenjivaće se kad je optužni predlog podnesen pre stupanja na snagu ovog zakona, ako je prvostepena sudska odluka doneta posle stupanja na snagu ovog zakona.

Član 155.

U postupku za privredne presteupe primenjivaće se shodno propisi o naknadi troškova u krivičnom postupku.

Član 156.

Danom stupanja na snagu ovog zakona prestaje da važi Zakon o privrednim prestupima ("Službeni list SFRJ", br. 25/66, 42/69 i 6/73).

Član 157.

Ovaj zakon stupa na snagu 1. jula 1977. godine.
